

Decanus Facultatis Philosophicae In Illustri Salana M. Henricus Hölscher
Osnab. Westph. L. S. P. D. : Inter Caetera Sacrorum Genera A Numa
Pompilio Rege Romanorum Secundo Instituta, & a posteris in honore
habita ... Valete. P. p. pridie Idus Iunias Anni a partu virgineo MDCIII.

Ienae

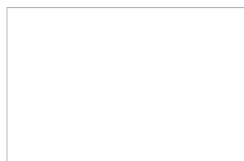
Holscher, Heinrich

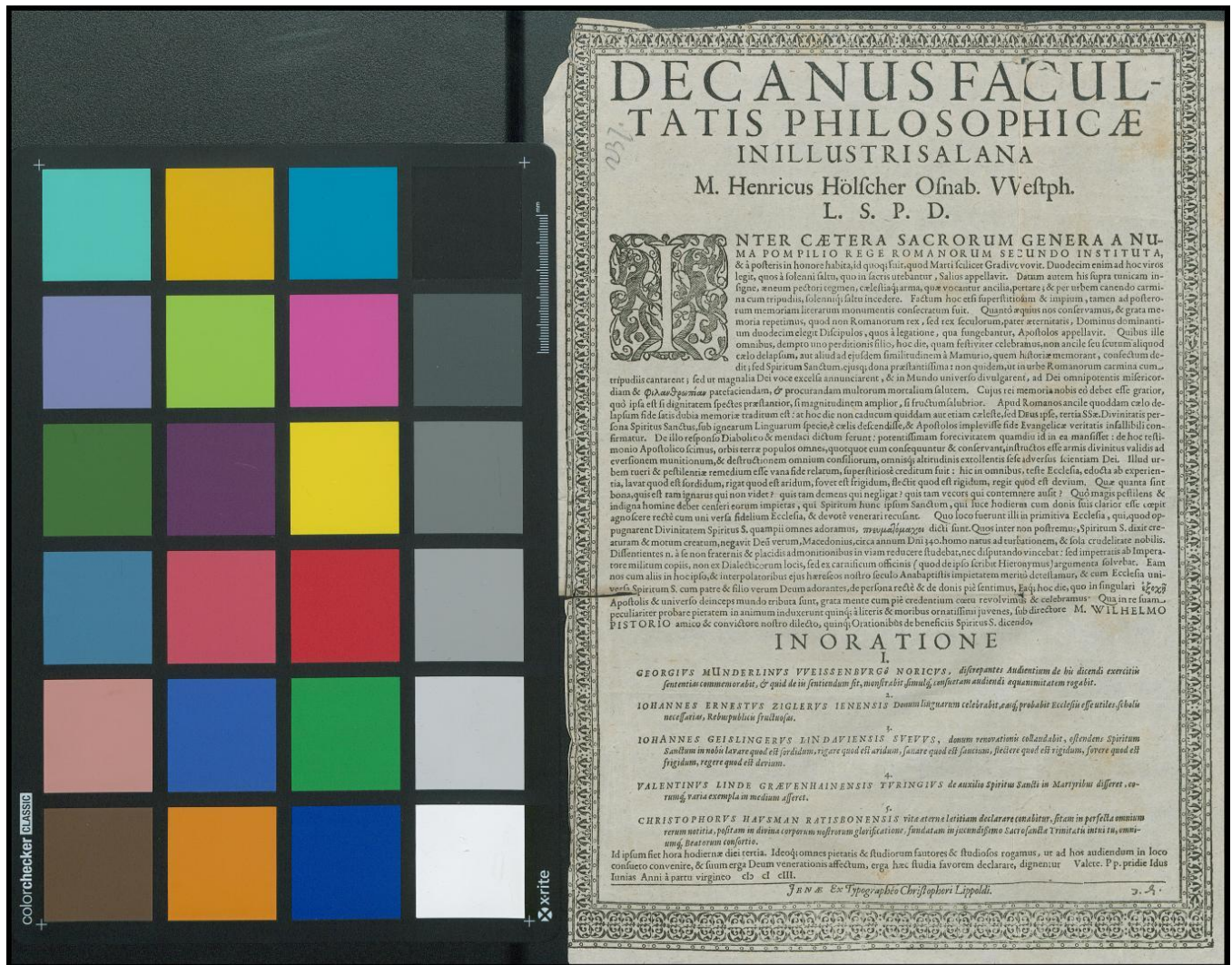
Phil 2° 00268/04 (237)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00013437

urn:nbn:de:urmel-02502b2a-ac64-44a6-8ac8-7641311a8eb04-00012658-11

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

urn:nbn:de:urmel-02502b2a-ac64-44a6-8ac8-7641311a8eb04-00012658-11

DECANUS FACULTATIS PHILOSOPHICÆ IN ILLUSTRIS ALANA

M. Henricus Hölscher Osnab. VVestph.
L. S. P. D.

INTER CÆTERA SACRORUM GENERA A NUMA POMPILIO REGE ROMANORUM SECUNDO INSTITUTA, & à posteris in honore habita, id quoque fuit, quod Marti scilicet Gradivo vocit. Duodecim enim ad hoc viros legit, quos à solenni saltu, quo in sacris utebantur, Salios appellavit. Datum autem his supra tunicam insignae, æneum pectori tegmen, cælestiaque arma, quæ vocantur ancilia, portare; & per urbem canendo carmina cum tripudiis, solenni saltu incedere. Factum hoc etsi superstitiosum & impium, tamen ad posterorum memoriam literarum monumentis consecratum fuit. Quanto æquius nos conservamus, & grata memoria repetimus, quod non Romanorum rex, sed rex seculorum, pater æternitatis, Dominus dominantium duodecim elegit Discipulos, quos à legatione, qua fungebantur, Apostolos appellavit. Quibus ille omnibus, dempto uno perditionis filio, hoc die, quam festiviter celebramus, non ancile seu scutum aliquod cælo delapsum, aut aliud ad ejusdem similitudinem à Mamurio, quem historiæ memorant, confectum dedit; sed Spiritum Sanctum, ejusque dona præstantissima: non quidem, ut in urbe Romanorum carmina cum tripudiis cantarent; sed ut magnalia Dei voce excellæ annunciarent, & in Mundo universo divulgarent, ad Dei omnipotentis misericordiam & *Philanthropias* patefaciendam, & procurandam multorum mortalium salutem. Cujus rei memoria nobis eo debet esse gratior, quò ipsa est si dignitatem spectes præstantior, si magnitudinem amplior, si fructum salubrior. Apud Romanos ancile quoddam cælo delapsum fide satis dubia memoriæ traditum est: at hoc die non caducum quiddam aut etiam cælestes, sed Deus ipse, tertia SSæ Divinitatis persona Spiritus Sanctus, sub ignearum Linguarum specie, à cælis descendisse, & Apostolos implevisse fide Evangelicæ veritatis infallibili confirmatur. De illo responso Diabolico & mendaci dictum ferunt: potentissimam forecivitatem quamdiu id in ea mansisset: de hoc testimonio Apostolico scimus, orbis terræ populos omnes, quotquot eum consequuntur & conservant, instructos esse armis divinitus validis ad eversionem munitionum, & destructionem omnium consiliorum, omnisque altitudinis extollentis sese adversus scientiam Dei. Illud urbem tueri & pestilentie remedium esse vana fide relatum, superstitiosè creditum fuit: hic in omnibus, teste Ecclesia, edocta ab experientia, lavat quod est sordidum, rigat quod est aridum, fovet est frigidum, fleat quod est rigidum, regit quod est devium. Quæ quanta sint bona, quis est tam ignarus qui non videt? quis tam demens qui negligat? quis tam vecors qui contemnere aulit? Quò magis pestilens & indigna homine debet censeri eorum impietas, qui Spiritum hunc ipsum Sanctum, qui luce hodierna cum donis suis clarior esse cæpi agnoscere rectè cum uni versa fidelium Ecclesia, & devotè venerari reculant. Quo loco fuerunt illi in primitiva Ecclesia, qui, quod oppugnant Divinitatem Spiritus S. quam pater omnes adoramus, *πνευματισμοι* dicti sunt. Quos inter non postremus, Spiritum S. dixit creaturam & motum creatum, negavit Deum verum, Macedonius, circa annum Dni 340. homo natus ad turbationem, & sola crudelitate nobilis. Dissidentes n. à se non fraternis & placidis admonitionibus in viam reducere studebat, nec disputando vincebat: sed impetratis ab Imperatore militum copiis, non ex Dialecticorum locis, sed ex carnicum officinis (quod de ipso scribit Hieronymus) argumenta solvebat. Eam nos cum aliis in hoc ipso, & interpolatoribus ejus hæreseos nostro seculo Anabaptitis impietatem merito detestamur, & cum Ecclesia universi Spiritum S. cum patre & filio verum Deum adorantes, de persona rectè & de donis piè sentimus, Eaq; hoc die, quo in singulari *ἐξορκισμῷ* Apostolis & universo deinceps mundo tributa sunt, grata mente cum piè credentium cætu revolvimus & celebramus. Qua in re suam peculiariter probare pietatem in animum induxerunt quinq; à literis & moribus ornatissimi juvenes, sub directore M. WILHELMO PISTORIO amico & convictore nostro dilecto, quinq; Orationibus de beneficiis Spiritus S. dicendo,

IN ORATIONE

1. **GEORGIUS MÜNDELINVS VVEISSENBVRG NORICVS**, *discrepantes Audientium de hiis dicendi exercitiis sententias commemorabit, & quid de iis sentiendum sit, monstrabit simulq; consuetam audiendi aequanimitatem rogabit.*

2. **IOHANNES ERNESTVS ZIGLERVS IENENSIS** *Donum linguarum celebrabit, neq; probabit Ecclesiam esse utiles scholis necessarias, Rebus publicis fructuosas.*

3. **IOHANNES GEISLINGERVS LINDAVIENSIS SEVVS**, *donum renovationis collaudabit, ostendens Spiritum Sanctum in nobis lavare quod est sordidum, rigare quod est aridum, sanare quod est sanctum, fletere quod est rigidum, fovere quod est frigidum, regere quod est devium.*

4. **VALENTINVS LINDE GRÆVENHAINENSIS TVRINGIVS** *de auxilio Spiritus Sancti in Martyribus disseret, eorumq; varia exempla in medium afferet.*

5. **CHRISTOPHORVS HAVSMAN RATISBONENSIS** *vite eterne letitiam declarare conabitur, sitam in perfella omnium rerum notitia, positam in divina corporum nostrorum glorificatione, fundatam in jucundissimo Sacro sanctæ Trinitatis intuitu, omniumq; Beatorum consortio.*

Id ipsum fiet hora hodiernæ diei tertia. Ideoq; omnes pietatis & studiorum fautores & studiosos rogamus, ut ad hos audiendum in loco consueto convenire, & suum erga Deum venerationis affectum, erga hæc studia favorem declarare, dignentur Valere. Pp. pridie Idus Iunias Anni à partu virgineo clc cl cill.

J. N. & Ex Typographæo Christophori Lippoldi.

J. 2.